

siger, at problemerne på børneområdet er voksende, oplever de, der behandler de tungeste af børneopgaverne, at de får færre børn. Det synes jeg også er et tema der er vigtigt at diskutere i forbindelse med den kommende anbringelsesreform, men også den her del af det, der indeholder et varsel på 1 måned, er vi enige i.

Det mest problematiske, men det er også forsigtigt formuleret i forslaget, er diskussionen om aflønning. Den oprindelige aflønning, så langt tilbage, jeg kan huske, gik på, at vi aflønnede efter, hvor store mangler, om man så må sige, det barn, der skulle anbringes, havde.

Kl. 21.30

Vi lavede det så i 1990'erne om til, at nu skulle man ikke længere fokusere på barnet, nu skulle vi fokusere på plejefamiliens ressourcer til at være til stede, altså stille krav til plejefamiliens tilstedeværelse.

Uanset hvordan man vender og drejer det her – og derfor synes jeg, det er klogt at formulere det forsigtigt – er der fordele og ulemper ved modelvalgene. Vi har været alle diskussionerne igennem før, så vi kan finde de gamle ordførertaler frem og se, hvad der er sagt tidligere.

Der er formentlig ikke en genial metode, der løser det her, og netop derfor støtter vi også, at man overvejer grundigt, hvis man går ind og ændrer på det punkt.

Line Barfod (EL):

Vi har været rundt om børneområdet, anbringelsesområdet fra flere vinkler i dag, og vi kommer jo også med det sidste forslag her bagefter ind på endnu en vinkel af det.

Når man lytter til debatten, skulle indimellem tro, at anbringelsesreformen var sådan en trylleformular, som kan løse en masse problemer lige pludselig. Så godt tror jeg ikke det kan gå, uanset hvilken reform man så ender med. Jeg synes, det er fint, at vi også får lejlighed til en offentlig debat her i Folketingssalen om en del af området, nemlig familieplejen, som jo er væsentlig for, hvad vi kan gøre for de børn, der har problemer og ikke kan være hjemme, og som så heldigvis kan klare sig i en familie, der får betaling for at tage sig bedre af dem.

Jeg har som også forslagsstillerne undret mig meget over den forskel, der er mellem adoptionsforhold og familieplejeforhold, og at man ikke har obligatoriske kurser for kommende plejefamilier, også for at de kan få en fornemmelse af, hvad det egentlig er, de går ind til. Det skulle man synes var helt indlysende, at før nogen

foretager det valg at gå ind til en så krævende opgave, som det trods alt er at være plejefamilie, skulle de have mulighed for at komme på et kursus og snakke med nogle andre og høre nærmere om, hvilke problemer man kan forudse. Så har de haft mulighed for at vurdere, om det her måske er for hårdt, til de kan klare det, inden de træffer det endelige beslutning at sige ja til at blive plejefamilie.

Det er en stor opgave, som folk påtager sig, og som der heldigvis er en del, der påtager sig og udfører ganske glimrende. Hvis det går godt, er det jo en opgave, som ikke kun er for en begrænset årrække, men hvor man reelt går ind og bliver en ny familie for det barn og dermed også har kontakt med det barn i ganske mange år. Hvis tingene lykkes rigtig godt, fortsætter man jo ofte med at holde kontakt resten af livet.

Derfor er det vigtigt, at vi sikrer så gode forhold som muligt for plejefamilierne, og vi synes, det er ganske fornuftigt at indføre kurser, og vi synes også, det er ganske fornuftigt at indføre længere opsigelsesvarsler.

Selvfølgelig kan der være situationer, hvor et eller andet er gået helt galt i forholdet mellem plejefamilie og barn, eller der er sket noget andet, der gør, at man er nødt til at fjerne barnet straks, men det ændrer ikke på, at plejefamilien altså har krav på at have en vis økonomisk sikkerhed. Det gælder især i de situationer, hvor opgaven er så krævende, at den ene plejeforælder har måttet opgive sit almindelige arbejde og dermed har sit arbejde som plejefamilie. Der er det rimeligt, at man også har et længere opsigelsesvarsel end 1 måned.

Så er der et spørgsmål, der ikke er taget med i forslaget her, men som handler om, hvorvidt man også burde sikre, at der på en eller anden måde var nogle midler, der dækkede, hvis der er noget efterarbejde, efter barnet er flyttet derfra. Nøjagtig ligesom vi snakker efterværn i forbindelse med institutionsanbragte, kan der jo også være behov for et efterværn for dem, der har været i familiepleje. Det ville jeg foreslå vi tager med ind i udvalgsarbejdet, også når vi skal kigge på aflønningssystemer osv. og ser på, om man kunne sikre, at der også var nogle midler, så plejefamilierne kan følge barnet, når barnet er flyttet fra plejefamilien og kan fortsætte med at holde kontakt. Især det første stykke tid, man er flyttet, kan der være god brug for det.

I forhold til selve aflønningssystemet synes vi, det er vældig fornuftigt at se på, hvordan man skal skrue det sammen, men det er klart,